

จดหมายเหตุ ศวก.๙

Click at the image to view full size

\*\*\*\*\*

ประวัติศาสตร์:ประวัติศาสตร์

มทศ.จท. ๙(ใช้หมายเลขตรงกับ ฉบับ ศวก ๙ )ย ย ย

คำอ่าน ๐ วันเสาร์ เดือนเก้าแรมค่ำหนึ่ง ปีกอ เอกศก ขาพเจ้านายไชยผู้ผู้ อำแดงชาวผู้เมีย ขอทำหนังสือเป็นค่านับเข้ามารับเอาข่าวสารแก่พระยาราชนกปีตัน

เป็นข่าวสารทุกหน คิดเป็นเงินสามแผ่นหก...พุกัน..... ก็อาจสืบมาหาได้ม่อใดจะส่งให้ม่อนั้น ขอขีดแกงได้ไว้เป็นสำคัญ ย ย

วิเคราะห์ ๐ น่าสังเกตว่า ผู้เขียนหนังสือฉบับนี้จะหลังปีที่เขียนซึ่งน่าจะเป็นปีกนเอกศก เช่นเดียวกับเอกสารการซื้อขายข่าวสารที่เกิดขึ้นในโอกาสเดียวกันนั้นหลายฉบับ

เพราะถ้าเป็นปีจอกก็จะเป็นสัมฤทธิศกคือ จุลศักราช ๑๑๔๐ย ย ย

ข้อควรค้นคว้าอีกประการหนึ่ง คือ เงินภูกัน หรือ พุกัน นั้น ยังมีข้อความต่อท้ายไปอีก สองสามพยางค์แต่อ่านไม่ได้ความชัดว่าเป็นข้อความอย่างไร แต่วิเคราะห์ว่าคำว่า

พุกัน หรือ พุกัน นี้ไม่ใช่คำไทยหากจะเป็นคำมะลายู และมีคำเรียกที่เต็มรูป โดยมีพยางค์ต่อท้ายอีกสองสามพยางค์

ซึ่งจำต้องถามผู้เข้าใจภาษามลายูหรือท่านผู้รู้ต่อไป ย

ถ้อยคำที่น่าสังเกตอีกอย่างหนึ่ง ในเอกสารฉบับนี้ คือคำ "ม่อ" ซึ่งผู้เขียนใช้แทนคำว่า "เมื่อ" อันเป็นการใช้คำของคนภูเก็จแท้ที่ใช้ "ม่อ" หมายถึง "เมื่อ" และใช้ "เห็นดู"

หมายถึง "เห็นดู" คำว่า "เป็นค่านับ" เป็นสำนวนโบราณหมายถึงการให้ยืมถือไว้เป็นหลักฐานย ย

ย ย ย